

Bruno Jerup (EL):

Enhedslisten støtter naturligvis også det foreliggende lovforslag. Vi har også været med i forarbejdet til det, og vi synes også, det er et naturligt svar, om man vil, på den tragiske sag, som Folketinget ikke kan fralægge sig et politisk ansvar for. Vi synes også, man har lavet en konstruktion, der giver Bløderforeningen tilstrækkeligt med indflydelse på de 20 mio. kr., som er afsat.

Der er sat en tidsgrænse på 15 år for lovens virke, og det kan naturligvis i dag være svært at afgøre, hvorvidt det er en korrekt tidsramme, men det er vel ikke mere vanskeligt, end at Folketinget har mulighed for at afgøre på et senere tidspunkt, om man skal ændre denne 15-årstidsramme. Som udgangspunkt er den efter vores opfattelse udmærket.

Vi vil ikke lægge skjul på, at vi mener, at hele det forløb, der har været omkring blødersagen, afslører nogle mangler i hele vores lovgivning, som vi håber, at der bliver rettet op på, og det ved vi også at ministeren har tænkt sig, nemlig med hensyn til borgernes muligheder for i det hele taget at få erstatning, hvis de tager skade eller bliver ødelagt af produkter, som medicinproducenter og -forhandlere leverer til dem. Men det er et spørgsmål, som vi også skal debattere under det næste punkt på dagsordenen og sikkert også senere; så det vil jeg undlade at komme nærmere ind på.

Sammenfattende kan jeg sige, at vi klart støtter det foreliggende lovforslag.

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Jeg vil gerne benytte lejligheden ved førstebehandlingen af lovforslaget om Blødererstatningsfonden til at takke ordførerne for den måde, vi har kunnet føre forhandlingerne på. Det har været utrolig positivt, og det er efter min mening den fornemste måde, Folketinget kan fungere på, og forløbet har sådan set været et håndslag til parlamentarismen.

Jeg håber, lovforslaget får en nem gang gennem udvalget, og skulle der være udestående problemer, så løser vi dem, og det gør vi hurtigt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 97:**Forslag til folketingsbeslutning om etablering af en medicinskadefond.**

Af Ester Larsen (V) m.fl.
(Fremsat 28/3 95).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):**

I 1991 fik vi en lov om patientforsikring, og loven indeholder regler om erstatning for behandlingsskader på sygehusene. Det forventes herefter, at lægemiddelbranchen selv ville etablere en frivillig lægemidlerstatningsordning.

Det fremsatte beslutningsforslag om etablering af en medicinskadefond kommer samtidig med, at vi i ministeriet er gået i gang med at forberede et lovforslag om omtrent det samme emne.

Det har ikke været muligt at få en tilstrækkelig bred tilslutning til den frivillige ordning. Nu er løsningen så en lægemidlerstatning inden for de muligheder, som EF-direktivet giver. Jeg vil fremsætte lovforslag herom i maj.

En udvidelse af produktansvaret, som der her er tale om, er ikke nogen enkel sag, for det såkaldte maksimumsdirektiv om produktansvar sætter nemlig en øvre grænse for, hvad vi kan tvinge producenter og importører til at betale for deres produktansvar. Men efter at der er blevet gransket i direktivet, kan der godt laves lovgivning, hvis andre end producenter og importører pålægges merudgifterne ved det udvidede ansvar. Derfor er finansieringen det afgørende spørgsmål i forbindelse med lægemidlerstatningsordningen. Spørgsmålet er: Hvem skal betale?